

Herran Jeesuksen armo olkoon kaikkien kanssa!

"Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman Itsensä kanssa eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan, ja Hän uskoi meille sovituksen Sanan." 2.Kor.5:19

"Sillä mikä laille oli mahdotonta, koska se oli lihan kautta heikoksi tullut, sen Jumala teki, lähettämällä oman Poikansa syntisen lihan kaltaisuudessa ja synnin tähden ja tuomitsemalla synnin lihassa," Room.8:3

1.Moos.1:1-2 jakeiden välissä tapahtui enkelimaailmassa syntiin lankeemus Luciferin johdolla ja sen seuraamukset. Silloin tuli kuolema maailmaan, kuten apostoli Paavalikin sanoo, että kuolema oli ennen syntiä, jolloin ihminen lankesi syntiin, tottelemattomuuteen Jumalan paratiisissa ja niin paholainen sai synnin palkan, kuoleman. (Room.5:13 ; 6:16,23)

Kointähti, aamuruskon poika, saatana menetti ylpeydessään ja suuressa kaupankäynnissään Jumalan antaman kunnian ja kirkkauden, joka oli hänen vaatetuksenaan ja hänet viskattiin Jumalan taivaasta alas pohjimmaiseen hautaan, tuonelaan. (Jes.14:10-21 ; Hes.28:11-19)

Kuoleman alkulähtökohta on siis paholaisen lankeemuksessa ja siitä seuranneesta rangaistuksen seuraamuksesta, kuinka hän joutui iankaikkiseen eroon Jumalasta. Hänen asiansa käsiteltiin ja hänet tuomittiin, niinkuin kirjoitettu on. (Joh.16:11)

Jumala jatkoi luomistyönsä loppuun ja sai kaiken valmiiksi ja loi ihmisen omaksi kuvaksensa, kaltaiseksensa. Maailmassa oli jo kaikki pahuus ja kuolema olemassa ja kavala käärme vietti ihmisen tottelemattomuuteen, syntiin Jumalaa vastaan. Ja tämän johdosta synti, sairaus ja kuolema tuli kaikkien ihmisten osaksi. Miksi sitten Jumala tarvitsi sovituksen? Ensiksi Jumala oli pakotettu antamaan luodulle ihmiselle lain, käskyn, koska paha oli maailmassa erottamaan siitä paholaisen lankeemuksen takia. Nämä voimat olivat maailmassa, jossa oli ensimmäinen ihminen, Adam.

"Mutta kuoleman ota on synti, ja synnin voima on laki." (1.Kor.15:56)
Hyvän- ja pahantiedon puu paratiisissa.

Ja Herra Jumala käski ihmistä sanoen: "Syö vapaasti kaikista muista paratiisin puista, mutta hyvän- ja pahantiedon puusta älä syö, sillä sinä päivänä, jona sinä siitä syöt, pitää sinun kuolemalla kuoleman".

1.Moos.2:16-17

Toiseksi Jumalan pyhyys vaati lakia ja lain mukaista tuomiota, mutta Jumalan rakkaus ei voinut jättää luotua ihmistä oman onnensa nojaan, vaan rakkaus vaati armahdusta ihmiselle.

Raamattu tuntee kaikkiaan kolmenlaista kuolemaa: 1) Fyysinen eli ruumiillinen kuolema, jolloin ihmisen henki ja sielu erkanee ruumiista pois. Jokaisen ruumiille on Jumalan säädös, koska se on luotu maan tomusta, niin maaksi pitää sen jälleen tuleman. (1.Moos.3:19). Jos ihminen on uskossa Herra Jeesukseen, niin hänen suojeleusenkeliensä vie hänet kolmanteen taivaaseen eli paratiisiin odottamaan vanhurskusten ylösnousemusta kuolemansa jälkeen. (Luuk.23:43 ; 2.Kor.12:2-4) 2) Hengellinen kuolema, joka tarkoittaa eroa Jumalasta, koska synti erottaa Jumalasta lain vaatiman pyhyiden takia. Ihminen voi olla hengellisesti kuollut jo täällä ajallisessa elämässä Jumalasta, kuten jumalaton ihminen

ilman Jumalaa, ja joka jatkuu fyysisen kuoleman jälkeen erona Jumalasta tuonelassa. Jumalattoman ihmisen henki ja sielu viedään alas tuonelaan odottamaan asiansa käsittelyä viimeisenä tuomion päivänä. (Luuk.16:19-31 ; Ilm.20:11-15) 3) Toinen kuolema, joka tarkoittaa sitä, että silloin jumalaton ihminen joutuu lopulliseen eroon Jumalasta ja hänet heitetään tuomion ruumiissaan iankaikkiseen helvetin tulikivijärveen, jossa on itku ja hammasten kiristys. (Matt.5:29-30 ; 13:42)

Jumalan pyhyys vaati sovituksia ja koska Hän rakasti luotua ihmistään iankaikkisella rakkaudellaan. Getsemanessa Jumala teki Jeesuksesta synnin, mutta Hän ei tullut syntiseksi, vaan oli koko ajan Pyhä, Vanhurskas ja Hyvä. Herran Jeesuksen luonne ei muuttunut missään vaiheessa Jumalan iankaikkisessa sovituksessa. Getsemanessa Hän vihkiytyi Taivaallinen Isän tahtoon ja Hänen edessään oli koko maailman synty, synnin malja: "Katso, Jumalan Karitsa, joka pois ottaa maailman synnin!" Matt.26:39,42 ; Luuk.22:42

Herra Jeesus tuomittiin lain vaatimaan rangaistukseen ja rangaistus oli Hänen päällensä. Hänet tuomittiin viidessä eri oikeuden käynnissä ja langetettiin lopuksi rangaistuksena kuoleman tuomio. Maaherra Pilatus ruoskitutti Hänet oikeuden tuomion jälkeen ja silloin Jumala löi Häneen kaikkien meidän sairautemme kirjoitusten mukaan. Joh.19:1 ; 5.Moos.25:1-3 ; Jes.50:6 ; 53:4,10

"Mutta totisesti, meidän sairautemme Hän kantoi, meidän kipumme Hän säilytti päällensä. - Mutta Herra heitti Hänen päällensä kaikkien meidän syntivelkamme". Jes.53:4,6

Synti erottaa Jumalasta - Hän oli yksin. Jeesus vietiin Golgatalle ja siellä Häneen iskettiin viimeinen 40:nes isku ja naulattiin roomalaisilla raakanauloilla ristin puuhun kädet ja jalat ja sitten nostettiin ylös Golgatan kummulle. Hänen ristinsä yläpuolelle oli kirjoitettuna tuomiolauselma: Tämä on Jeesus Nasaretilainen, juutalaisten kuningas. Jumalan tuomio synnin tähden oli kohdannut Herraa Jeesusta ja Hän tuli kiroukseksi meidän jokaisen tähden, että me perisimme Aabrahamin siunauksen.

Synti erottaa - siksi Jumala todella hylkäsi Hänet. Hänet hyljättiin, jotta meitä ei hyljättäisi, Hän joutui eroon, jotta me emme joutuisi koskaan eroon Taivaallisesta Isästä. Hänet oli jätetty yksin, jotta me pääsisimme Jumalan yhteyteen. Tämä on maailmankaikkeuden suurin kärsimys, ero Taivaallisesta Isästä. Se ei ollut ainoastaan tunne Jumalan unohtamisesta. Hän oli todella Jumalan tuomion ja kirouksen alainen ja koko Jumalan vaatima lain rangaistus oli Hänen päällensä. "Jumalani, Jumalani, miksi Minut hylkäsit?" (Matt.27:46) Mutta, Isä Sinun käsiisi Minä annan henkeni. (Luuk.23:46) Hän kuoli hengellisen kuoleman, mutta Hänen ruumiissaan ei alkanut mitään mätänemistä, koska se oli Pyhä.

"Sentähden on sanottu: "Hän astui ylös korkeuteen, Hän otti vankeja saaliikseen, Hän antoi lahjoja ihmisille".

Mutta että Hän astui ylös, mitä se on muuta, kuin että Hän oli astunut alaskin, maan alimpiin paikkoihin?

Hän, joka on astunut alas, on se, joka myös astui ylös, kaikkia taivaita ylemmäksi, täyttääkseen kaikki." Ef.4:8-10

Herran Jeesuksen henki erkani ruumiistaan ja Hänen ruumiinsa haudattiin uuteen kalliohautaan ja sinetöitiin suurella kivellä. Hän vei ensimmäisenä ylös kolmanteen taivaaseen eli paratiisiin ristin ryövärin

sielun ja sitten hän laskeutui alas tuonelaan ja oli siellä kolme päivää ja kolme yötä kirjoitusten mukaan. Hän voitti siellä kaiken saatanan ja pimeyden vallan ja riisti paholaiselta kuoleman ja tuonelan avaimet. Ja tämä on ainut kerta, kun tuonelassa on todellinen Valo kajahtanut, kun Hän saarnasi vankeudessa oleville hengille ja riisti saatanalta sieluja.

Herra Jeesus nousi kuolleista kolmantena päivänä kirjoitusten mukaan saamaan ruumiiseen, joka oli ollut ristillä ja haudattuna kalliohautaan ja jota roomalaiset vartijat vartioivat.

"Ja me julistamme teille sen hyvän sanoman, että Jumala on isille annettun lupauksen täyttänyt meidän lapsillemme, herättäen Jeesuksen, niinkuin myös toisessa psalmissa on kirjoitettu: 'Sinä olet Minun Poikani, tänä päivänä Minä olen Sinut synnyttänyt'. Ja että Hän herätti Hänet kuolleista, niin ettei Hän enää palaja katoavaisuuteen, siitä Hän on sanonut näin: 'Minä annan teille pyhät ja lujat Daavidin armot'. Sen tähden Hän myös toisessa paikassa sanoo: 'Sinä et salli Pyhäsi nähdä katoavaisuutta'." Apt.13:32-35

Herran Jeesuksen ylösnousemisesta ei Raamattu käytä termiä "uudestisyntynyt", joka on säädetty tavalliselle ihmiselle, että Hän kerran perisi taivasten valtakunnan. Hän oli koko sovituksen ajan Jumalan edessä Pyhä, puhdas ja tahraton, eikä Hänen luonteensa muuttunut missään vaiheessa sovitusta, vaan Jumalan sovitus on Pyhä ja Vanhurskas. Jumalan sovitus tapahtui ristillä, eikä tuonelassa, vaikka kuolema kuuluikin osana Jumalan rangaistukseen. Raamattu sanoo, että veri tuottaa teille sovituksen ja ilman veren vuodattamista ei ole syntien anteeksisaamista.

Lisäksi uusitamentilliseen pelastususkoon kuuluu Jumalan säätämänä, että ihmisen täytyy uskoa, että Herra Jeesus on ollut totisesti erossa Jumalasta ja, että Jumala on totisesti Hänet kuolleista herättänyt. "Mutta se vanhurskaus, joka uskosta tulee, sanoo näin: "Älä sano sydämessäsi: Kuka nousee taivaaseen?" se on: tuomaan Kristusta alas, tahi: "Kuka astuu alas syvyyteen?" se on: nostamaan Kristusta kuolleista. Mutta mitä se sanoo? "Sana on sinua lähellä, sinun suussasi ja sinun sydämessäsi"; se on se uskon Sana, jota me saarnaamme. Sillä jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on Hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut; sillä sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan. Sanoohan Raamattu: "Ei yksikään, joka Häneen uskoo, joudu häpeään". Tässä ei ole erotusta juutalaisen eikä kreikkalaisen välillä; sillä yksi ja sama on kaikkien Herra, rikas antaja kaikille, jotka Häntä avuksi huutavat. Sillä "jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu". Room.10:6-13 Jumala on Rakkaus. Amen